

PROvartaci

Værkkatalog

at være
menneske

MUSEUM
OVARTACI

03.10.2025 - 31.01.2026

Kunstnersammenslutningen PRO med gæster

Indhold

Forord · Mia Lejsted	2
Om PRO · Anne-Mette Strange	5
Artist's statements	
· Annette Sjølund	7
· Bjørn Eriksen	9
· Marie J. Engelsvold	11
· Hans Kjær	13
· Henriette Lorentz	15
· Jacob Hoff	17
· Jette Dalsgaard	19
· Jon Gislason	21
· Jonna Pedersen	23
· Simon Grimm	25
· Ole Bach Sørensen	27
· Stig Weye	29

Forord

Mia Lejsted

PROvartaci – at være menneske

En samtidskunstudstilling om identitet, skrøbelighed og eksistentiel nysgerrighed. En udstilling med mennesket i centrum.

Samarbejdet mellem kunstnergruppen PRO og Museum Ovartaci har kredset om, hvad det vil sige at være menneske. Både som individ, i gruppen og i samfundet.

Ud af dette samarbejde er der det seneste år skabt en lang række kunstværker af i alt tolv kunstnere, som alle har arbejdet ud fra inspirationen af Ovartaci som kunstner og menneske – og ud fra Ovartacis tanker, livssyn og kunstneriske univers.

I udstillingen *PROvartaci – at være menneske* undersøger kunstnerne livets kompleksitet. At være menneske og at være til lyder umiddelbart let, for vi er her jo, men med erkendelsen af at være sat her på jorden kommer spørgsmålene om, hvem vi er, og hvordan vi griber eksistensen og livet an.

For Ovartaci var det at være menneske en evig ”gransken i jeg-selvet”, forstået som en reflekteret søgen og et konstant arbejde med det åndelige, livet og døden - og med sin identitet, sprog og kulturer.

Ovartaci og Ovartacis kunst opleves som indgange til uendelige verdener hvor alt er muligt, og som et prisme eller kalejdoskop viser Ovartaci os hele tiden nye veje - også ind i det, vi har svært ved at begribe.

Vi har brug for kunsten

På Museum Ovartaci siger vi ofte, at ”vi ønsker at være et museum for alle” – uanset hvor man står i livet.

Det er vores erfaring, at når vi appellerer på tværs af alle mennesker uanset hvem man er, og hvor vi kommer fra, styrker det sammenhængskraften og sikrer at flere føler sig set og værdsat. Vi håber, at man som gæst i denne udstilling føler sig set, at man i værkerne oplever en form for genklang.

Alle er de skabt specifikt til dette tema - at være menneske – og vi møder skulpturen og installationen og det visuelle og taktile med temaer som; identitetens flydende former, mentale og fysiske grænsetilstande - ensomhed, fællesskab og længslen efter mening og det smukke i det uperfekte og det skrøbelige.

De tolv kunstneres værker giver os med deres meget forskellige historier og udtryk muligheder for selv at gå videre i en dialog, en dans, et håb, en følelse ...

Med udstillingen søger vi at give stemme til det menneskelige, det som ikke altid får plads i den offentlige samtale. Derfor er udstillingen en insisteren på, at vi som samfund har brug for kunsten og det kunstneriske rum, hvor vi kan spejle os selv og hinanden og hvor både alvor, skønhed og tvivl har en naturlig plads.

Der er arbejdet med et åbent og sanseligt udtryk fra kunstnernes side, hvor værkerne gerne inviterer dig ind til nærvær og eftertænksomhed – og kunstneriske oplevelser.

Med ønsker om at udstillingen må give tankestof og sætte spor.

Tak til PRO og gæstekunstnere for et fortrinligt samarbejde

Tak til Augustinus Fonden, som har muliggjort denne udstilling

Mia Lejsted
direktør

PRO – mere end 60 år med kunstnerisk fællesskab og fornyelse

Anne-Mette Strange

Kunstnersammenslutningen PRO er grundlagt i 1962 og kunne i 2023 fejre sit 60-års udstillingsjubilæum. Allerede fra starten ønskede PRO at skabe et åbent og dynamisk forum, hvor fornyelse og udvikling var centrale værdier. Ifølge gruppens oprindelige programerklæring skulle halvdelen af medlemmerne hvert andet år vige pladsen for nye kunstnere – en idealistisk tanke, som dog ikke lod sig gennemføre i praksis.

Alligevel har PRO holdt fast i sit udgangspunkt: at være pro – for det nye, det anderledes, det grænsesøgende. Sammenslutningen har altid været præget af alsidighed og åbenhed, med plads til forskellige udtryksformer og kunstneriske ståsteder. PRO har således været banebrydere ved at samle kunstnere fra forskellige genrer – digtere, forfattere, musikere og komponister – som medlemmer på lige fod med billedkunstnere.

PRO er et kunstnerisk fællesskab – et levende rum, hvor den enkelte kunstner i samklang med andre udfolder og udvikler sit virke. Her opstår en udveksling af tanker, idéer og impulser, der styrker den kunstneriske praksis og fastholder kunstnersammenslutningens relevans i dansk kunstliv. PRO har gennem årene udstillet på Kunsthal Charlottenborg – hele 44 gange. Herudover har sammenslutningen vist udstillinger på blandt andet KunstCentret Silkeborg Bad, Fanø Kunstmuseum, Heerup Museum, Rundetårn og nu Museum Ovartaci.

De udstillende kunstnere er:

PRO: Annette Sjølund, Jon Gislason, Bjørn Eriksen, Jonna Pedersen, Ole Bach Sørensen, Stig Weye, Hans Kjær og Henriette Lorentz.

Gæster: Simon Grimm, Jette Dalsgaard, Jacob Hoff og Marie J. Engelsvold.

Annette Sjølund (1966)

Fragmentering og krop.

Jeg arbejder med begrebet fragmentering i forhold til Ovariaci, samt sammensætningen af køn og det indre komplekse liv. Mit udgangspunkt er den flydende grænse mellem køn og identitet og sammensmeltningen af figurer, der er antropomorfe og menneskelignende.

Figureerne på udstillingen er store og små håndsede væsner. De er sammensyet af håndfarvede stoffragmenter i rosa, gyldne og lysebrune nuancer, der udstråler renhed. Figurene er på sin vis intetkøn og deres identitet er ikke bestemt af deres personlige pronomener. Jeg har arbejdet med det androgyn og asekuelle for at imødekomme en tanke om sjælen som liv, hævet over referencer til kønnet.

Jeg har endvidere arbejdet med fragmenter af papir, der er sammensyet til større formater. Herpå har jeg malet figurer lånt fra antikkens skønhedsideal. Optikken er drejet over på kroppen som et æstetisk og smukt symbol på renhed.

Billederne på udstillingen forsøger at skabe harmoni og kosmos i en ellers farlig og kaotisk verden. Ovariaci forsøgte selv at kontrollere og beherske sit liv, sin seksualitet og sit køn. Han fravalgte på et tidspunkt maskuliniteten og tilvalgte det feminine, men han ønskede ikke at blive begæret af det mandlige køn. Drømmen var den åndelige kærlighed.

Spunk
Skulptur i kasse, tekstil
20 x 34 cm
2024

Se min kjole
Stående skulptur, tekstil
50 x 140 cm
2025

Venus
Skulptur, tekstil
70 x 169 cm
2025

Bevinget/ nike
Maleri/akvarel på sammensyet papir
114 x 125 cm
2025

Classic 1.
Maleri/akvarel malet på breve
40 x 50 cm
2025

Classic 2.
Maleri/Akvarel malet på breve
40 x 50 cm
2025

Classic 3.
Maleri/akvarel malet på breve
40 x 50 cm
2025

Classic 4.
Maleri/akvarel malet på breve
40 x 50 cm
2025

Bjørn Eriksen (1957)

Jeg bygger mine værker på Overtacis idé om “flammemennesket” – mennesker med flamme og begejstring, “det virkelige individ, som verden behøver”, citat Overtaci.

For mig brugte Overtaci kunsten som afløb for sin lidelse og sin skabende energi. Med sin kunst skabte han orden i kaos.

Mit bidrag tæller flere værker, bl.a. maleriet *Flammesjæl inkognito*, hvor jeg smelter Botticellis Dantes Helvede sammen med Overtacis flammemenneske - et billede på den menneskelige kamp.

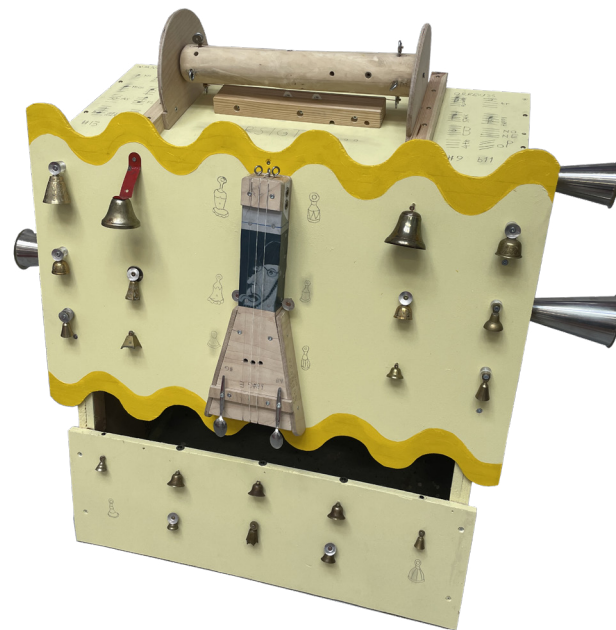
At være en flammesjæl er helvede i sig selv, fordi man brænder – og risikerer at brænde dem, man elsker.

Laginddelingen med de ”ni helveder” læser jeg som nodelinjer, og jeg har indarbejdet Overtacis nodenotationer i maleriet.

I forlængelse heraf har jeg komponeret lydværket *Flammesjæl* for mit håndbyggede instrument *Ova* og Pjerrot-ensemble. Inspirationen kom fra en tegning, hvor Overtaci pertentligt har nedskrevet noder kromatisk i kolonner. Da jeg læste dem vandret, opstod en melodi. Alle er velkomne til at spille på instrumentet *Ova*.

Som Overtaci ser jeg musik og billedkunst som nært forbundne – hvor tonens og linjens bølger svarer til hinanden.

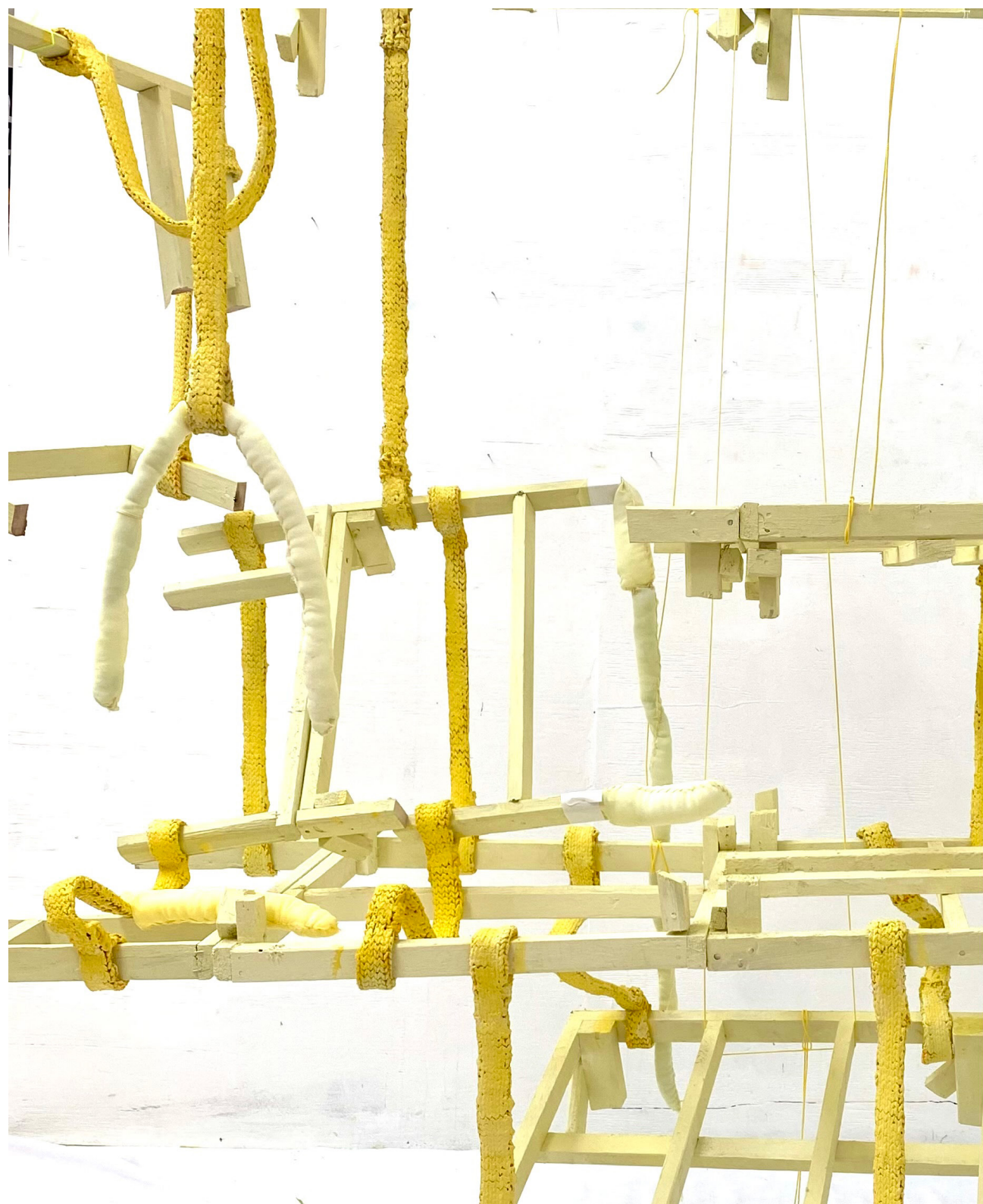
Jeg er selv psykisk sårbar – og flammemenneske.

Flammesjæl inkognito
Olie på lærred
200 x 256 cm
2025

Flammesjæl
Lydværk, 2:32 min.
Tilgængelig på streamingtjenester
2025

Ova
Genbrugstræ, metal, guitarstreng, øskner,
klokker, hospitalsvaser
H x B x D: 110 cm x 130 cm x 70 cm
2025

Marie J. Engelsvold (1969)

Body and deconstruction.

Jeg er inspireret af Ovartacis flyvemaskine bygget af træ, og hans forsøg på at få den til at flyve. Dette sammensillet med hans ambivalente forhold til sit køn og sin krop, som udmøntede sig i at han amputerede sin penis med hammer og mejsel. En dualitet mellem krop og sind?

I mit værk *Body and deconstruction* amputerer jeg med vilje en geometrisk hængende installation af træ ved at save i den med en stiksav. Installationen som er værkets udgangspunkt, har jeg bygget som en symmetrisk form, der er i ro og balance. Jeg har holdt værket i gule nuancer, som i Ovartacis lille gule/brune træmodel, og de sarte gule skitser.

I processen, med at skære i den "færdige" installation, oplever jeg både frustration, fortrydelse og en overskridelse af mine egne grænser. Men også en befrielse i ikke at have kontrol over, hvordan installationen kolliderer.

Samtidig forsøger jeg at redde den, ved hjælp af snore, og tilføjelse af andre materialer til at forbinde de overskårne dele.

Der opstår en interaktion imellem at skære med stiksaven og at genskabe ud fra det amputerede. Processen er et symbolsk forsøg på at spejle Ovartacis indre psykiske landskab.

Body and deconstruction
Træ, strikkede reb, snor, tekstil og andet
H x B x D: Ca. 184 cm x 232 cm x 70 cm
2025

Hans Kjær (1943)

Ovartacis venner

Ovartacis værker af og med genbrugsting har inspireret mig til en serie skulpturer i naivistisk stil. Jeg kalder dem “Ovartacis venner fra den anden verden”.

Under mit årlige ophold i en landsby i Ghana fandt jeg en forbindelse mellem Ovartacis værker og den måde folk i landsbyen tror på kristendommen, men samtidig er dybt forankret i en anden tro.

En såkaldt primitiv religion. En synlig og en usynlig verden. Medicinmænd og koner, fetish og varsler, en sammensmeltning mellem dyr og menneske.

Når man bruger artefakter i værkerne får man en hilsen fra fortiden, som man så bearbejder og gør til en hilsen til fremtiden.

Nogle af Ovartacis indre dæmoner har jeg forsøgt at omskabe til små ufarlige skulpturer. Alle skulpturer er lavet af genbrugstræ.

Blå mand med fugl på hovedet

Bemalet træ
H x B x D: 52 cm x 37 cm x 15 cm
2025

Guldmand på toppen

Bemalet træ
H x B x D: 82 cm x 25 cm x 22 cm
2025

Kvinde med gave

Bemalet træ
H x B x D: 68 cm x 17 cm x 18 cm
2025

Rød dukke

Bemalet træ
H x B x D: 68 cm x 48 cm x 10 cm
2025

Ovartacis medicinmand

Bemalet træ, plastik
H x B x D: 67 cm x 25 cm x 18 cm
2025

Ovartacis vagthund

Bemalet træ
H x B x D: 53 cm x 17 cm x 10 cm
2025

Skytshelgen

Bemalet træ, metal
H x B x D: 59 cm x 22 cm x 20 cm
2025

Barndommens dukke

Bemalet træ
H x B x D: 50 cm x 20 cm x 10 cm
2025

Henriette Lorentz (1954)

Min inspiration til værket
Styrke og sårbarhed er et digt skrevet
af Overtaci.

Digtet blev fundet inde i hovedet af
dukken *Puparpasta* i forbindelse med
en restaurering.

Skab eller rejs
alle I,
håb i billeder
i kunst
i poesi
i skrift.
Og
I bliver frie,
oprigtige og lykkelige
Ridende,
således
skrivende
til sidst,
sandheden

Værket består af 10 skulpturelle ma-
sker, der udtrykker de mange følelser
vi alle har. Sårbarhed og styrke, glæde
og sorg.

I psykoterapien arbejder man med
brugen af en ven, én man kan tale med
i både svære og lykkelige stunder.
Mine maskers ven sidder over ansig-
tet, altid parat til en god snak.

Det iturevne papir giver maskerne et
udtryk af sårbarhed, samtidig med at
brugen af det kraftige papir udtrykker
styrke. Et krydsfelt vi alle kan befinde
os i.

Styrke, glæde, håbløshed, tungsind,
lykke, håb og forfald – alt sammen et
møde med den psykiske tilstand gen-
nem kunsten.

Maskerne må gerne berøres.

Styrke og sårbarhed
10 masker udført i "papmasse"
Kraftig akvarelkarton p. træplade og styropor
H x B x L: 15 cm x 60 cm x 120 cm
2025

Jacob Hoff (1976)

Som mytologiens Pygmalion skabte Overtaci sin egen familie – ikke i marmor, men i papmaché, stof og forhåndenværende materialer.

Ingen gud pustede liv i dukkerne, men i Overtacis fantasi levede de.

Jeg er dybt optaget af dette forhold, fordi det i ekstrem form udtrykker den særlige relation mellem kunstner og værk – en relation, mange kunstnere oplever.

Det er derfor dukkerne, der gør størst indtryk på mig, når jeg ser på Overtacis værk.

Deres særegne blanding af venlighed og uhygge, deres fysiske materialitet og det abjekte udtryk med påklisset hår og ægte, brugt tøj. De står mellem billedernes fantasiverdener og den realitet, jeg selv befinder mig i, og er håndgribelige og påtrængende.

Til udstillingen har jeg skabt et portræt-triptykon af tre af Overtacis fiktive søstre: *Verda*, *Lulu* og *Puppapasta*.

Jeg har bevidst humaniseret dem, så de kunne tages for levende væsner – måske sådan som Overtaci selv oplevede dem. Men jeg har også anbragt dem i et unaturligt, grønligt univers. For Overtaci er død. Spørgsmålet er: Kan de søstre, han skabte, leve uden ham, eller er de fordømt til som spøgelser, at flakke hvileløst om mellem virkelighed og uvirkelighed?

V. (You are my sister)
Olie på plade
70 x 50 cm
2025

L. (You are my sister)
Olie på plade
70 x 50 cm
2025

P. (You are my sister)
Olie på plade
70 x 50 cm
2025

Jette Dalsgaard (1964)

I værket *Når du genkender* undersøger jeg identitetens skrøbelighed og foranderlighed. Inspireret af Ovar-tacis idé om “verdener i verdener” og Horus øjets symbolik peger skulptu-ren mod vores indbyrdes spejling: Vi formes gennem andres blik – eller i dets fravær. Den svævende, let be-vægelige konstruktion understreger relationens flydende karakter, og aktiveres af publikums bevægelse i rummet.

Solemne er spansk for “højtidelig”, og refererer til den alvor, der kende-tegner ritualer og ceremonier. I dette værk har jeg arbejdet med at formgive tegn og symboler og omsætte dem til en rumlig mobile, inspireret af Ovar-tacis univers og videreudviklet i et frit formsprog, hvor symboler og former bliver til materiale for nye sammen-hænge og fortællinger. Her undersø-ger jeg bevægelser mellem opstigning og fald – et tema hentet fra hans billedverden.

Værket *I catch you if you fall* er en tekstil fortolkning af Ovar-tacis papir-værker, hvor jeg har omsat papirmate-rialets skrøbelighed til tekstil. Ujævn-heder fastholdes med brodergarn som en del af kompositionen. Titlen peger mod omsorg og rummelighed – en favnelse af følelser. Værket balancerer mellem abstraktion, taktilitet og følel-sesmæssig resonans.

Når du genkender
Metal, aluminium og silke
H x B x D: 265 cm x 144 cm x 144 cm
2025

Solemne
Metal, wire, objekter i indfarvet resin
H x B x D: 265 cm x 100 cm x 100 cm
2025

I catch you if you fall
Indfarvet stof, brodergarn, lærred, frynser, perler
og metal
130 cm x 90 cm
2025

Jon Gislason (1955)

Mine malerier er inspireret af egen desperation og livet indenfor og udenfor eget hoved. Og af Ovariacis mod til grænseløse udtryk.

Tornadomave
Akryl og olie på lærred
115 x 156 cm
2025

Desperation
Akryl på lærred
156 x 115 cm
2025

Abe
Akryl på lærred
40 x 50 cm
2005

Jonna Pedersen (1971)

Ovartaci brugte kun i begrænset omfang farven rød i sine værker, da han fandt den dominerende, hadefuld og ”farlig”. Han havde en fobi for rød og foretrak naturens farver. Farver er centrale i mine værker, og derfor fascinerede det mig dybt, at Ovartaci bevidst undgik en så livskraftig farve som rød – en kvalitet, han selv bar stærkt i sit væsen.

Min installation *Det røde rum – konfrontér din angst* tager udgangspunkt i erytrofobi – angst for farven rød – og inviterer beskueren til at træde ind i et rum, hvor angsten kan udfordres og bearbejdes. Værket er tænkt som selvhelbredende: Et hjemligt, trygt rum fyldt med genkendelige, hyggelige hverdagsobjekter, der åbner for refleksion og nærvær.

Inden for psykologien arbejder man med eksponeringsterapi – at konfrontere angsten i trygge rammer for at ændre de tankemønstre og handlinger, der opretholder den.

Ovartaci brugte kunsten som selvhelbredelse og skabte ud fra dybe eksistentielle temaer. Her finder jeg et nært slægtskab med min egen praksis, hvor kunsten bliver et rum for resonans, og med dette værk en påmindelse om at være modig.

Installationen indeholder mange referencer til Ovartacis univers: F.eks. hans paradisfugl, seng, mønstre, dyr, readymades, genbrug, dukker, Kina – og at male på begge sider.

Det røde rum – konfrontér din angst
Gulvtæppe, dør, stol, plaid, tøj, sko, legetøj, dåser, æsker, sengebund, sengegavl, rumdeler, collager, stof, LP-plade, bøger, dvd'er, blomst, vase, telefon, opslagstavle, pude, lys, plastikbestik, dørmåtte, bord med notesblok, kuglepen, bøjleværket Sirena
Diameter ca. 270 cm x 270 cm
2025

Simon Grimm (1968)

Min Seng / Før Søvn

Før søvnen favner jeg min verden, mit univers. Lige før jeg slipper dagen, har jeg ofte klare øjeblikke, hvor jeg kan mærke det, der er mig.

Som grundlæggende bestanddele mærker jeg de ord, følelser, tanker og farver jeg bærer med mig igennem dagen og livet.

Før søvnen favner jeg lys og mørke, ensomheden, kærlighed og ret forude det sidste ord. Mit hjerte banker, og med den jeg elsker er pulsen høj. Før søvnen besøger jeg mit kaos, som jeg kender hver en krog af. Et simpelt kaos jeg ikke kan overskue selvom jeg kender alle kategorierne i det.

Alle minutterne i min dag er sande, alle de forskellige mig'er er gyldige. Og alligevel, som i ofte, tænker jeg, at der hvor jeg mærker mig selv tydeligst, er i momenterne før søvnens regime. Før søvnen er dagens sidste station, herefter et univers af brudstykker.

Ovartaci er et univers jeg kan se fra min planet. Ovartaci er sig selv døgnet rundt, var livet ud.

Ovartacis kunst fortæller om det, han ved mest om, nemlig det at være Ovartaci.

Ovartaci synes at have et 1:1 forhold til den, han er og den verden, han beboer. Ovartaci er Ovartaci. For mig er det magien bag hans kunst.

Min Seng / Før Søvn
Krydsfiner, sengetøj og skrift
H x L x B: 125 cm x 130 cm x 75 cm
2025

Ole Bach Sørensen (1940)

Mine billeder er nærmest parafraser, altså fortolkende bearbejdnings af Ovartaci-værker eller dele heraf.

Jeg har hentet inspiration fra hans tegninger og akvareller, hvor han er mest visionær. Disse inspirationer har jeg fortolket til mit billedunivers i de 4 malerier - Birds, Meeting, Castle in the air og Hommage à Ovartaci.

Det står enhver frit at tolke videre på billederne og betydningen heraf. Er der en dybere mening? Eller skjulte hemmeligheder?

Nu hvor Ovartaci skal udstille på New Museum i New York med de største surrealist i verden, skal vi nok se ham i det lys og bruge vores fantasi mere end vores fornuft.

Birds
Akryl på lærred
130 cm x 146 cm
2025

Meeting
Akryl på lærred
70 cm x 93 cm
2025

Castle in The Air
Akryl på lærred
100 cm x 81 cm
2025

Hommage à Ovartaci
akryl på lærred
70 cm x 95 cm
2025

Stig Weye (1946)

*Oh gud ske lov
- den gale mand kan ikke miste sin
forstand*

Inspiration af Overtaci.

En sørgmunter sang i lysende farver.
Overtaci formåede at skabe billeder
med dybde og livsfylde - trods alvorlig
sjælelig lidelse.

God og forstandig teknik og kunnen -
endda med flere forskellige teknikker.

Derfor malerier i 4 afsnit over
Overtacis liv.

Disse er hospitalskonstruktioner med
døre og vinduer, hvor menneske-læger
og væsener etc. udtrykker sig og kører
på cykel med mærkelige ting.

4 sammenhængende malerier I, II, III, IV
med en fælles titel:

*Oh gud ske lov
- den gale mand kan ikke miste sin forstand*
Akryl på lærred
Alle 80 cm x 160 cm
2025

Kolofon

Værkkataloget udgives i anledning af udstillingen PROvartaci - at være menneske 03.10-2025 - 31.01.2026
Museum Ovartaci

Udstillingen er skabt i samarbejde med kunstnersammenslutningen PRO med gæster

Udgiver

Forlag Museum Ovartaci
ISBN: 978-87-994099-6-9

Kuratering

Mia Lejsted og Anne-Mette Strange i samarbejde med PRO repræsenteret af Henriette Lorentz og Jonna Pedersen

Forside

Plakatdesign af Nikoline Kirk Jørgensen
Værk af Jacob Hoff , *L. (You are my sister)*

Redaktion & katalog design

Nikoline Kirk Jørgensen

Tryk

Strandbygaard

Bidragssydere

- Mia Lejsted, direktør, Museum Ovartaci
- Anne-Mette Strange, museumsinspektør, Museum Ovartaci
- Annette Sjølund, kunstner
- Bjørn Eriksen, kunstner
- Marie J. Engelsvold, kunstner
- Hans Kjær, kunstner
- Henriette Lorentz, kunstner
- Jacob Hoff, kunstner
- Jette Dalsgaard, kunstner
- Jon Gislason, kunstner
- Jonna Pedersen, kunstner
- Simon Grimm, kunstner
- Hans Kjær, kunstner
- Ole Bach, kunstner
- Stig Weye, kunstner

Fotos & copyright

Alle fotos tilhører den respektive kunstner

© 2025 Museum Ovartaci,
kunstnere og bidragssydere

Fonden Museum Ovartaci
Olof Palmes Allé 11
8200 Aarhus N

**MUSEUM
OVRTACI**
ART AND MIND · KUNST OG PSYKIATRI